

Sygn. akt. I A Ca 75/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2012 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wiesława Kuberska Sędziowie: SA Lilia Mateuszczyk [spr.]

SA. Małgorzata Stanek Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna

Olejniczak

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2012 r. na rozprawie **sprawy z powództwa** L. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z/s w B. jako następcy prawnemu (...) Spółki Akcyjnej z/s w R.,

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej

M. P. (2)

o stwierdzenie nieważności, ewentualnie uchylenie § 2 uchwały nr (...) Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy z dnia 25 czerwca 2010 r.,

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 29 listopada 2011 r., sygn. akt X GC 312/10

I. ustala wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 19.984 [dziewiętnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt cztery] złote,

II. oddala apelację,

III. zasądza od L. P. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z/s w B. 270 [dwieście siedemdziesiąt] złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

I A Ca 75/12

UZASADNIENIE

Zwyczajne Walne Zgromadzenie (...) SA z/s w R. w dniu 25 czerwca 2010 r. podjęło uchwałę nr (...) w sprawie podziału zysku netto za rok obrotowy 2009, na podstawie której, z zysku osiągniętego w wysokości 84.636.460,58 zł., na kapitał zapasowy przeznaczono kwotę 6.776.460,58 zł., zaś kwotę 77.860.000 zł. przeznaczono na wypłatę dywidendy dla akcjonariuszy [§ 1 uchwały nr (...) i ustalono dzień dywidendy na 17 sierpnia 2010 r. [§ 2 uchwały nr (...)]

W sprawie niniejszej L. P., który w dniu podejmowania uchwały był akcjonariuszem (...) SA, wystąpił przeciwko tej Spółce z pozwem [wraz z innymi akcjonariuszami, których pozew został zwrócony i zarządzenie wydane w tym przedmiocie uprawomocniło się] o stwierdzenie, że nieważny jest § 2 uchwały nr (...) podjętej przez Zwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki w dniu 25 czerwca 2010 r. [art. 425 § 1 ksh], ewentualnie o uchylenie § 2 tej uchwały jako sprzecznej z dobrymi obyczajami i mającej na celu pokrzywdzenie akcjonariuszy mniejszościowych, którymi są powodowie [art. 422 § 1 i § 2 pkt 4 ksh].

W toku procesu, z dniem 1 września 2010 r., (...) SA, jako spółka konsolidowana, przejęta została przez (...) SA - spółkę konsolidującą, na podstawie zatem art. 194 § 1 kpc, Spółka ta stała się stroną pozwaną w sprawie.

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 377 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Rozstrzygnięcie to Sąd Okręgowy oparł na ustaleniach opisanych w uzasadnieniu wyroku. Ustalenia te Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne.

Zasadniczą sporną kwestią w sprawie było to, czy powód posiada legitymację czynną w sprawie - w związku z kwestionowaniem przez stronę pozwaną twierdzeniem powoda, że uchwała w przedmiocie ustalenia dnia dywidendy na dzień 17 sierpnia 2010 r. nie była objęta porządkiem obrad [art. 422 § 2 pkt 4 w zw. z art. 425 § 1 ksh], a w przypadku ustalenia istnienia po stronie powoda legitymacji czynnej - czy w świetle treści art. 58 § 3 kc w zw. z art. 2 ksh istnieje możliwość uchylecia przez Sąd jedynie części zaskarżonej uchwały, tj. jej § 2, a to w związku z podnoszonym przez stronę pozwaną zarzutem, że bez postanowień dotkniętych nieważnością uchwała nie zostałaby podjęta.

Sąd Okręgowy przyjął, że przedmiotowa uchwała była objęta porządkiem obrad, zatem - w świetle treści art. 422 § 2 pkt 4 ksh - powód nie ma legitymacji procesowej czynnej do występowania w sprawie niniejszej.

Porządek obrad Walnego Zgromadzenia Spółki obejmował punkt: „podjęcie uchwały w przedmiocie podziału zysku netto Spółki za rok obrotowy obejmujący okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r.” Odwołując się do art. 402 § 2 ksh, wymagającego określenia szczegółowego porządku obrad w ogłoszeniu o zwołaniu walnego zgromadzenia, Sąd stwierdził, że ten sposób określenia przedmiotu obrad wyczerpuje dyspozycję tego przepisu, zawiera bowiem opis sprawy, w której ma być podjęta uchwała. Podział zysku oznaczał możliwość przeznaczenia części zysku na wypłatę dywidendy, a wtedy - stosownie do treści art. 348 § 2 i 395 § 2 pkt 2 ksh - walne zgromadzenie decyduje też o dniu dywidendy: milcząc w tej kwestii, co oznacza, że dniem dywidendy jest dzień podjęcia uchwały, lub wyznaczając dzień dywidendy na inny termin, nie późniejszy niż w dwa miesiące od podjęcia uchwały. Celem przepisów art. 402 § 2 i 404 § 1 ksh jest niedopuszczenie do podjęcia uchwał, które mogłyby być zaskoczeniem dla akcjonariuszy. Zważywszy opisane wyżej konsekwencje podjęcia uchwały o podziale zysku, przyjęć trzeba, że akcjonariusze nie mogli być, w sposób obiektywnie uzasadniony, zaskoczeni treścią przedmiotowej uchwały, w tym ustaleniem dnia dywidendy na termin inny niż dzień podjęcia uchwały.

W konsekwencji Sąd przyjął, że powód nie był legitymowany procesowo, w rozumieniu art. 422 § 2 pkt 4 w zw. z art. 425 § 1 ksh, do wystąpienia z niniejszym powództwem, ponieważ przepis ten pozwala na wystąpienie z powództwem, określonym w tych przepisach, akcjonariuszom nieobecnym na walnym zgromadzeniu jedynie w przypadku, gdy m.in. powzięta została uchwała nie objęta porządkiem obrad, a taka sytuacja w sprawie niniejszej nie zaistniała - uchwała, w tym również ustalenie dnia dywidendy, była objęta porządkiem obrad w ramach punktu „podział zysku”.

Z tej przyczyny Sąd Okręgowy powództwo oddalił.

Ustosunkowując się do pozostałych kwestii spornych Sąd stwierdził także, że:

Objęta sporem uchwała nie jest sprzeczna z art. 402 § 2 i 404 § 1 ksh, co powód zarzucał, ponieważ określenie dnia dywidendy było objęte porządkiem obrad, o czym była mowa wyżej.

Nawet przy założeniu, że ustalenie dnia dywidendy nie było objęte porządkiem obrad, i tak kwestia ta pozostawałaby bez znaczenia dla kierunku rozstrzygnięcia, ponieważ uchybienia formalne dotyczące procedury, aby mogły być skuteczną podstawą ustalenia nieważności uchwały, muszą mieć istotny wpływ na treść podjętej uchwały. Tymczasem wynik głosowania nad treścią uchwały [99,99% głosów oddanych za przyjęciem uchwały] jest dostatecznym dowodem tego, że uchwała zostałaby podjęta niezależnie od stanowiska nieobecnych akcjonariuszy.

Zdaniem Sądu - nie jest dopuszczalne stwierdzenie nieważności lub uchylenie jedynie części zaskarżonej uchwały nr (...), tj. tylko jej § 2. Powołał się Sąd przy tym na art. 58 § 3 kc w zw. z art. 2 ksh stanowiący, że jeżeli nieważnością jest objęta tylko część czynności prawnej, pozostaje ona w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością nie zostałaby ona podjęta. Nawet pomijając wynik głosowania dowodzący, że bez § 2 uchwała nie zostałaby podjęta, zauważyć trzeba, że jego uchylenie całkowicie zmieniałoby treść uchwały przez to, że [wbrew woli przeważającej większości] drastycznie zmieniony zostałaby krąg akcjonariuszy uprawnionych do

poboru dywidendy. Zważywszy tą okoliczność, a także skutki finansowe dla Spółki i dla pozostałych akcjonariuszy uchylenia § 2, przyjęć trzeba, że § 2 uchwały nr (...) nie miał autonomicznego charakteru. Uchylenie tego postanowienia byłoby zatem niedopuszczalną modyfikacją uchwały podjętej przez Walne Zgromadzenie. Sąd może eliminować z obrotu wadliwie podjęte uchwały, nie może jednak ich modyfikować według własnego przekonania lub zastępować ich uchwałami o innej treści, a tak by się stało w przypadku uchylenia jedynie § 2. W przypadku stwierdzenia wadliwości w podjęciu uchwały, jedyną możliwością w objętym sporem przypadku byłoby uchylenie całej uchwały nr (...), to jednak byłoby orzeczeniem ponad żądanie pozwu.

Zgłoszone w pozwie roszczenie ewentualne o uchylenie § 2 uchwały nr (...) było nieuzasadnione z tych samych przyczyn, które zadecydowały

o oddaleniu powództwa o stwierdzenie nieważności § 2: powód nie miał legitymacji procesowej czynnej [art. 422 § 2 pkt 4 ksh].

Niezależnie od tego - Sąd Okręgowy stwierdził, że - wbrew twierdzeniom powoda - nie ma podstaw do przyjęcia, by ustalenie dnia dywidendy na 17 sierpnia 2010 r. było sprzeczne z dobrymi obyczajami i miało na celu pokrzywdzenie akcjonariuszy, celowe bowiem było ustalenie tego samego dnia dywidendy w spółce konsolidowanej i konsolidującej, a to w celu zapewnienia równego traktowania akcjonariuszy. Konsekwencją ustalenia tego samego dnia dywidendy w obu spółkach było wprawdzie postawienie akcjonariuszy spółki konsolidowanej wobec konieczności podjęcia decyzji co do tego, czy chcą korzystać z prawa udziału w procesie konsolidacji, ale trudność tego wyboru nie może uzasadniać twierdzenia o krzywdzeniu akcjonariuszy. Rzeczą normalną jest dokonywanie tego rodzaju wyborów przez uczestników rynku kapitałowego. Przy tym, przyjmując, że w spółce konsolidującej akcjonariusze otrzymają mniejszą dywidendę niż otrzymaliby w spółce konsolidowanej, pamiętać trzeba, iż rekompensowane to jest faktem, że w przypadku zamiany akcji, otrzymają akcje występujące w obrocie publicznym. Nie dokonując zamiany akcji, otrzymają wprawdzie wyższą dywidendę za rok 2009, ale będące w ich posiadaniu akcje spółki konsolidowanej, nie będą posiadały wartości. Co więcej - doprowadzenie do sytuacji, w której na różne daty ustalone byłyby dni dywidendy w spółce konsolidowanej [25 czerwca 2010 r. - data Walnego Zgromadzenia]

1 konsolidującej [17 sierpnia 2010 r.], pozwoliłoby na otrzymanie dywidendy w każdej ze spółek, na podstawie tych samych akcji. Taka sytuacja nie może być zaakceptowana. ~

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Od wyroku Sądu Okręgowego powód złożył apelację. Zaskarżając wyrok w całości zarzucił naruszenie:

- art. 233 § 1 kpc przez wyprowadzenie z materiału dowodowego błędnego wniosku, że nie doszło do pokrzywdzenia powoda na skutek przyjęcia uchwały nr (...) w zakresie jej § 2 i że jej celem nie było pokrzywdzenie akcjonariuszy mniejszościowych oraz błędnego wniosku, że uchwała ta nie narusza bezwzględnie obowiązujących przepisów ksh, gdyż nie została podjęta w sprawie nie objętej porządkiem obrad, co w konsekwencji spowodowało oddalenie powództwa,

- art. 348 § 2 w zw. z art. 395 § 2 ksh przez błędne przyjęcie, że uchwała o przesunięciu dnia dywidendy jest podejmowana w ramach uchwały o podziale zysku i nie ma obowiązku precyzowania w porządku obrad walnego zgromadzenia, że przedmiotem jego obrad będzie także kwestia przesunięcia dnia dywidendy, choć z art. 348 § 2 ksh wynika, że podział zysku jest kwestią odrębną od przesunięcia dnia dywidendy, wymaga odrębnej uchwały, a zatem także sprecyzowania tego w porządku obrad,
- art. 404 § 1 w zw. z art. 402 § 2 ksh przez błędne przyjęcie, że porządek obrad nie musi obejmować kwestii przesunięcia dnia dywidendy, gdyż jest ona rozstrzygana w ramach uchwały o podziale zysku i że hipotezą tego przepisu objęte są tylko takie uchybienia formalne związane z procedurą podejmowania uchwał, które mogłyby mieć wpływ na treść podjętej uchwały,

- art. 422 § 1 ksh przez błędne przyjęcie, że przesłanka pokrzywdzenia akcjonariuszy, wymieniona w tym przepisie, dotyczy tylko nadmiernego pokrzywdzenia,
- art. 422 § 2 pkt 4 ksh przez błędne przyjęcie, że powód nie ma legitymacji czynnej w sprawie niniejszej w sytuacji, gdy na Walnym Zgromadzeniu nie był reprezentowany cały kapitał zakładowy, a została na nim rozstrzygnięta kwestia przesunięcia dnia dywidendy, nie przewidziana w porządku obrad i wymagająca uregulowania w odrębnej uchwale,
- art. 404 § 1 ksh przez przyjęcie, że przepis ten nie ma charakteru bezwzględnie obowiązującego, a układ sił w akcjonariacie może sanować naruszenie dyspozycji tego przepisu, [?]
- art. 425 § 1 i art. 422 § 1 ksh w zw. z art. 58 § 3 kc przez błędną ich wykładnię polegającą na przyjęciu, że w razie powództwa o stwierdzenie nieważności, ewentualnie uchylenie uchwały walnego zgromadzenia, formalnie ujętej wraz z innymi uchwałami w jednej „zbiorczej” uchwale, należy badać, czy zamiarem akcjonariuszy było podjęcie tych uchwał wyłącznie wspólnie, choć wykładnia taka prowadzi do sprzecznego z ksh wniosku, że uprawnienia akcjonariuszy do zaskarżania uchwał będą się różnić w zależności od formalnego sposobu ich zredagowania.

W konkluzji powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez stwierdzenie nieważności § 2 uchwały nr (...)Walnego Zgromadzenia z dnia 25 czerwca 2010 r. na podstawie art. 425 ksh, ewentualnie uchylenie § 2 tej uchwały podstawie art. 422 § 1 i 2 pkt 4 ksh, ze względu na jego sprzeczność z dobrymi obyczajami oraz przez to, że ma na celu pokrzywdzenie powoda - akcjonariusza mniejszościowego.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz o sprawdzenie na podstawie art. 25 § 1 w zw. z art. 368 § 2 kpc wartości przedmiotu zaskarżenia i ustalenie, że wartość ta wynosi 4.204.801 zł., a nie wskazaną przez powoda kwotę 19.984 zł. Strona pozwana wyjaśniła przy tym, że kwota ta odpowiada wartości dywidendy przypadającej na akcje, którymi akcjonariusze dokonali obrotu w okresie od daty podjęcia uchwały do dnia ustalonego w jej treści jako dzień dywidendy. Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana powołała się na art. 427 § 1 i 4 ksh stanowiący, że wyrok uchylający uchwałę ma moc obowiązującą w stosunkach między spółką a wszystkimi akcjonariuszami.

Sąd Apelacyjny, po rozpoznaniu wniosku strony pozwanej o sprawdzenie wartości przedmiotu zaskarżenia zgłoszonego w odpowiedzi na apelację, uznał wniosek ten za nieuzasadniony i ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia na wskazaną przez powoda kwotę 19.984 zł.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że wartość przedmiotu sporu [zaskarżenia] o ustalenie, nie może być wyższa od wartości odpowiadającego mu powództwa o świadczenie. W sprawach o stwierdzenie nieważności uchwał walnego zgromadzenia nie ustala się zatem wartości przedmiotu sporu według wartości przedmiotu objętego uchwałą, ale według interesu, jaki dla powoda przedstawia unieważnienie uchwały, a ten polega na różnicy między wartością, jaką powód mógłby osiągnąć w razie unieważnienia uchwały, a wartością możliwą do osiągnięcia w razie utrzymania jej w mocy [tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 23 sierpnia 1996 r. wydanym w sprawie sygn. I A Cz 755/96].

W toku postępowania apelacyjnego przystąpił do sprawy jako interwenient uboczny po stronie powoda M. P. (2), który był akcjonariuszem Spółki (...) SA w dniu podjęcia zaskarżonej uchwały i podobnie jak powód, dokonał zamiany posiadanych akcji tej Spółki na akcje spółki konsolidującej - (...).

Zgłoszoną przez stronę pozwaną opozycję przeciwko wstąpieniu M. P. (2) do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 78 § 2 kpc, oddalił postanowieniem z dnia 11 maja 2012 r. uznając zasadność argumentacji interwenienta, który - powołując się na art. 427 ksh - podnosił, że prawomocny wyrok stwierdzający nieważność uchwały Walnego Zgromadzenia lub uchylający tę uchwałę, będzie korzystał z rozszerzonej prawomocności, zatem będzie dotyczył także jego. Jego interesem prawnym jest więc, by sprawa rozstrzygnięta została na korzyść powoda.

Interwencję uboczną - po stronie pozwanej zgłosił Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa wyjaśniając, że jego interes prawny w rozstrzygnięciu sprawy na korzyść strony pozwanej polega na ochronie jego, jako akcjonariusza, prawa do dywidendy, ponieważ wyrok stwierdzający nieważność zaskarżonej uchwały lub uchylający ją przyniesie różnicę in minus w należnej mu za 2009 r. dywidendzie w wysokości 4.204.800,40 zł.

Sąd Apelacyjny uwzględnił opozycję powoda przeciwko wstąpieniu Skarbu Państwa do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej i postanowił nie dopuścić Skarbu Państwa - Ministra Skarbu Państwa do udziału w sprawie [postanowienie z dnia 14 marca 2012 r.]. Przedstawiona przez interwenienta argumentacja wskazuje na istnienie po jego stronie interesu majątkowego, a nie prawnego. Nie byłoby zagrożone, w przypadku uwzględnienia powództwa, prawo interwenienta do dywidendy, inna byłaby jedynie jej wysokość w związku z różną ilością posiadanych akcji w dniach 25 czerwca i 17 sierpnia 2010 r. [k. 726],

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelację powoda uznać należało za nieuzasadnioną.

Sąd Apelacyjny podziela pogląd Sądu Okręgowego co do tego, że w ramach objętej porządkiem obrad kwestii podziału zysku za rok 2009, walne zgromadzenie mogło podjąć uchwałę określającą dzień dywidendy i uchwała w tej kwestii podjęta nie wykraczała poza ogłoszony porządek obrad.

Zapowiedź w porządku obrad podjęcia uchwały o podziale zysku oznaczała dla akcjonariuszy możliwość podjęcia przez walne zgromadzenie uchwały o przeznaczeniu części zysku na wypłatę dywidendy. Ze względu na możliwość obrotu akcjami i z tym związaną płynność akcjonariatu, konieczne jest określenie kręgu akcjonariuszy uprawnionych do poboru dywidendy, tj. akcjonariuszy, którym przysługiwały akcje w określonym dniu [„dzień dywidendy“]. Określenie dnia dywidendy jest więc koniecznym elementem uchwały o przeznaczeniu części zysku na dywidendę, nie do przyjęcia jest zatem argument, że objęcie porządkiem obrad podziału zysku, nie obejmuje określenia, obojętnie w jaki sposób, dnia dywidendy. Jeśli bowiem walne zgromadzenie nie podejmie innej uchwały w tej kwestii, dniem dywidendy jest dzień podjęcia uchwały o podziale zysku. Art. 348 § 2 ksh pozwala też jednak określić dzień dywidendy na inną datę, jeżeli statut Spółki zawiera upoważnienie dla walnego zgromadzenia do określenia dnia, według którego ustala się listę akcjonariuszy uprawnionych do dywidendy [art. 348 § 2 ksh].

W objętym sporem przypadku statut Spółki (...) SA upoważnienie takie zawierał [§ 29 ust. 2 pkt 4 statutu] i w § 2 uchwały o podziale zysku Walne Zgromadzenie ustaliło dzień dywidendy na 17 sierpnia 2010 r.

Zarzut-powoda, że dzień dywidendy winien być ustalony odrębną uchwałą podjętą w ciągu dwóch miesięcy od dnia podjęcia uchwały o podziale zysku, jest wynikiem błędnej interpretacji art. 348 § 2 ksh. Przepis ten wymaga formy uchwały dla określenia dnia dywidendy innego niż data powzięcia uchwały o podziale zysku - ten wymóg został spełniony w objętym sporem przypadku. Dwumiesięczny termin został jednak wyznaczony w zdaniu trzecim art. 348 § 2 ksh nie dla podjęcia uchwały o określeniu dnia dywidendy, a określa okres, w ciągu którego dzień dywidendy winien się zmieścić. Nie zmienia tej interpretacji zdanie ostatnie tego przepisu, na które powód powołuje się: „Uchwałę o przesunięciu dnia dywidendy podejmuje się na zwyczajnym walnym zgromadzeniu”. Zwyczajne walne zgromadzenie, podejmując uchwałę o podziale zysku, podejmuje zarazem uchwałę o określeniu dnia dywidendy. Nie sposób przyjąć, by wymogiem tego przepisu było zwoływanie walnego zgromadzenia akcjonariuszy, których ilość jest nieograniczona, dwukrotnie w ciągu kilku/kilkudziesięciu dni.

Zważywszy powyższe przyjąć należało, że określenie dnia dywidendy mieściło się w punkcie porządku obrad stanowiącym o podziale zysku, zatem - podjęcie uchwały w tym przedmiocie nie naruszało bezwzględnie obowiązującego przepisu art. 404 § 1 w zw. z art. 402 § 2 ksh, a tym samym, w świetle treści art. 425 § 1 w zw. z art. 422 § 2 pkt 4 ksh, powód, niezasadnie powołujący się na powzięcie uchwały w sprawie nie objętej porządkiem obrad, nie miał legitymacji czynnej do wystąpienia z powództwem wywodzonym z tych przepisów.

Z tych przyczyn apelację powoda, jako bezzasadną, należało oddalić na podstawie art. 385 kpc. Na podstawie art. 98 kpc zasądzona została na rzecz strony pozwanej kwota 270 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych w postępowaniu apelacyjnym.

Niezależnie od przedstawionego wyżej rozstrzygnięcia podnieść trzeba, że nieuzasadnione były też pozostałe zarzuty powoda, przede wszystkim odnoszące się do żądania uchylenia uchwały o określeniu dnia dywidendy, a oparte na twierdzeniu o pokrzywdzeniu akcjonariuszy na skutek podjęcia tej uchwały.

Uzasadniając to żądanie powód powoływał się na to, że ustalenie tej samej daty: 17 sierpnia 2010 r. jako dnia dywidendy w spółce konsolidowanej i konsolidującej przy jednoczesnym ustaleniu na dzień 13 sierpnia 2010 r. ostatecznego terminu funkcjonowania prawa do zamiany akcji spółki konsolidowanej na akcje spółki konsolidującej, oznaczało dla akcjonariuszy konieczność dokonania wyboru między akcjami spółki konsolidowanej i spółki konsolidującej, a w przypadku wyboru notowanych na giełdzie akcji spółki konsolidującej - na pomniejszenie dywidendy przypadającej na jedną akcję z kwoty 0,68 zł. [jak w spółce konsolidowanej] do kwoty 0,29 zł. Różnica ta wynika z przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie sposobu określenia liczby akcji spółki konsolidowanej podlegających zamianie i trybu dokonywania zamiany akcji lub prawa do akcji spółki konsolidowanej na akcje spółki konsolidującej [Dz. U. nr 41, poz. 250 ze zm.] określającego, według wzoru podanego w § 2 ust. 2 rozporządzenia, liczbę akcji spółki konsolidującej przeznaczonych do udostępnienia uprawnionym pracownikom i uprawnionym akcjonariuszom, w zamian za akcje spółki konsolidowanej.

Przedstawiona wyżej argumentacja powoda nie udowadnia pokrzywdzenia akcjonariuszy określeniem dnia 17 sierpnia 2010 r. dniem dywidendy.

Po pierwsze: nie można przyjąć, jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy, by pokrzywdzenia akcjonariuszy upatrywać w tym, że musieli podjąć decyzję co do tego czy chcą skorzystać z prawa zamiany akcji. Ta konstatacja jest na tyle oczywista, że nie wymaga dalszych komentarzy. Przypomnieć tylko można, że niższa dywidenda uzyskiwana w spółce konsolidującej rekompensowana była wyższą wartością samych akcji i - w przeciwieństwie do akcji spółki konsolidowanej - ich posiadanie stwarzało możliwość uzyskiwania dywidendy w latach następnych, już bez ograniczeń wynikających z powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa.

Po wtóre: użyte przez powoda argumenty każą przyjąć, że to nie ustalenie dnia dywidendy na dzień 17 sierpnia 2010 r. było przyczyną uzyskania niższej od oczekiwanej dywidendy w przypadku zamiany akcji, a sposób ich przeliczenia przy zamianie, wynikający z zasad wskazanych w powołanym rozporządzeniu Ministra Skarbu Państwa. Naprawienia szkody wyrządzonej wydaniem aktu normatywnego można zaś żądać nie w trybie procesu cywilnego, a w trybie wskazanym w art. 417¹ § 1 kc.

Ze szczególnym naciskiem należy też podkreślić, że wyrok uwzględniający powództwo w sprawie niniejszej pozwoliłby powodowi uzyskać prawo do dywidendy w obu spółkach - konsolidowanej i konsolidującej na podstawie tych samych akcji. Uchylenie § 2 uchwały nr(...) [przy założeniu, że częściowe uchylenie uchwały można byłoby uznać w tym przypadku za możliwe] przyniosłoby bowiem ten skutek, że dniem dywidendy w (...) SA pozostałby dzień podjęcia uchwały, tj. 25 czerwca 2005 r. Jeśli więc zważyć, że powód dokonał zamiany akcji w lipcu 2010 rM to miałby prawo, w czerwcu 2010 r. pozostając jeszcze akcjonariuszem tej Spółki, do poboru dywidendy w tej Spółce, a w sierpniu 2010 r. już byłby akcjonariuszem (...) [w której dzień dywidendy określono także na dzień 17 sierpnia 2010 r.], również z prawem poboru dywidendy. Taka sytuacja, pozostająca w sprzeczności z dobrymi obyczajami i wręcz ze zdrowym rozsądkiem, nie może być zaakceptowana. Jej zapobieżeniu służyło ustalenie dnia dywidendy w obu spółkach na ten sam dzień.

Żądanie powoda unieważnienia lub uchylenia § 2 uchwały nr (...) podjętej przez Walne Zgromadzenie w dniu 25 czerwca 2010 r., stanowiącego o określeniu dnia 17 sierpnia 2010 r. dniem dywidendy, nie znajduje więc uzasadnienia ani w stanie faktycznym, ani w stanie prawnym sprawy.